

Tekst Hilde Kieboom - 12 APRIL 2024

PROTEST TEGEN UITSPRAKEN VAN CM-BAAS LUC VAN GORP

Beste mensen, beste vrienden

Vandaag staan wij hier voor het hoofdkwartier van Beweging Punt Net, het vroegere ACW, waar ook het hoofdkwartier is gevestigd van de Christelijke Mutualiteiten, de CM, waar ikzelf en een aantal van ons al heel hun leven lid van zijn en bijdragen voor betalen.

We staan hier, met een delegatie van jongeren en minder jongeren, met ouderen en minder ouderen, omdat we nog steeds geschokt en verontwaardigd zijn over recente uitspraken van de voorzitter van de CM, dhr Luc Van Gorp. Maandag stelde hij een studie voor, met een aantal cijfers die wijzen op de groeiende kost voor de stijgende groep ouderen in onze samenleving. Dat is op zich niet nieuw, dat weten we al, en het is goed dat daarover wordt nagedacht.

Tot onze verbijstering hoorden we hem bij de mogelijke antwoorden een aantal denkpijlen lanceren, die bij ons alle alarmbellen deden afgaan. Want wat zei hij? Hij suggereerde dat een manier om de kosten te verminderen erin kan bestaan meer mogelijkheden te creëren opdat ouderen tijdig “hun leven kunnen teruggeven”. Dat zijn vergaande ideeën, die een rode lijn overschrijden. Dat is een grote stap vooruit richting “wegwerpmaatschappij voor ouderen”. Zelfs de euthanasielobby hoedt zich er doorgaans voor om haar discours direct te linken aan de oplopende kosten. Zelfs bij onze noorderburen, toch van geen kleintje vervaard als het daarop aankomt, is dat not done. (Al speelt die economische motivatie in het euthanasiedebat op de achtergrond wellicht vaker mee dan men wil toegeven. In die zin moeten we dhr Van Gorp dankbaar zijn voor zijn eerlijkheid: dat masker valt af).

Euthanasie als kostenbesparing, om economische redenen dus, ten koste van het leven van kwetsbare groepen, “die te veel kosten”, is exact waar wijzelf al een kwarteeuw voor waarschuwen. Het is het illustratie van het hellend vlak, wanneer men de beschermwaardigheid van het menselijk leven afbouwt.

Sant’Egidio wijst ten zeerste deze als humaan verpakte denktrant af. Onze mensen en onze vrijwilligers staan al decennia, in ons land en in vele landen, aan de zijde van ouderen, ook wanneer zij zwakker worden. Vandaag getuigt een artikel in *De Standaard* over de werking van het programma “Leve de Ouderen” in enkele Antwerpse districten. Met een handvol professionelen en tal van vrijwilligers werken wij er aan zorgzame buurten, waarbij we door actieve contactname en *early warning* vele tachtigplussers in zo goed mogelijke omstandigheden thuis trachten te houden en daar in veel gevallen ook in lukken. Wij getuigen ervan dat het mogelijk is het leven van ouder wordende mensen met zin te vervullen, ook wanneer zij hulpbehoevend worden. Maar daarvoor moeten alle positieve maatschappelijke krachten, waar ik ook de CM en Beweging.Net bij reken, zij aan zij samenwerken en aan hetzelfde zeel trekken. Een opinieartikel deze dinsdag 12 april in *De Standaard*, gaf ik als titel “omarm de ouderen, maar niet om hen naar de uitgang te duwen”. Want kort gezegd komt het daarop neer. Versta me niet verkeerd: Ja, er is nood aan een andere, positievere, omgang met ouderen, met aandacht voor hun

levenskwaliteit, ook als ze zwakker worden en meer gezondheidsklachten krijgen. Maar neen, expliciet of impliciet de druk op deze zwakke en hulpbehoevende groep vergroten om er tijdig uit te stappen, is wreed en onmenselijk. De dood heeft geen duwtje nodig. Integendeel moet het broze leven worden ondersteund. Die ondersteuning zou de prioriteit moeten zijn van een ziekteverzekering of gezondheidsfonds, zoals dat tegenwoordig heet.

Het is des te erger als een dergelijke suggestie, komt van de verantwoordelijke van een van de belangrijkste mutualiteiten van het land: want die is een directe belanghebbende bij het verminderen van de hulpbehoevende groep. En des te onaanvaardbaarder als die komt uit een groep die de 'C' van christelijk in het vaandel draagt. De puur commerciële mentaliteit die uit deze uitspraken blijkt, staat haaks op het gedachtegoed waar deze groep uit is ontstaan en waaraan hij zijn nog steeds aanzienlijke ledenaantal aan dankt.

Dan is er tot slot nog de schokkende vergelijking van Van Gorp, waar ik zelfs bij meermaals herlezen en bij de uitleg die hij eraan geeft, rillingen krijg. Ik citeer het even, horresco referens: *"Ik vergelijk de ouder wordende mensen weleens met een berg vlees. Die berg komt eerst in de gezondheidszorg terecht. Artsen en ziekenhuizen gaan daarmee aan de slag en verdienen daar goed aan, maar zodra dat vlees wat begint te stinken, schuiven ze het door naar de ouderenzorg."* Dat, beste vrienden, zijn vergelijkingen waar men zelfs in Café Hemelrijk in Sint-Niklaas voor oppast. Hoe voelen ouderen zich erbij om met stinkend vlees te worden vergeleken? Hun verzorgenden en mantelzorgers? In geen enkel interview heb ik u, mijnheer Van Gorp, deze woorden van ontmenselijking horen terugnemen "Adding insult to injury" heet dat in mooi Nederlands.

Daarom hebben wij voor u een passend geschenk meegebracht, noem het een prijs voor de slechte smaak. Wij hopen oprecht dat het u zal helpen om nooit meer, in de functie die u uitoefent, de ontmenselijking van de ouder wordende medemens mee in de hand te werken. Uw taak is exact het tegenovergestelde.

Dank voor uw aandacht

Hilde Kieboom